

(مقاله پژوهشی)

بررسی تاثیر استرس اسانس زیره ی سبز بر بقا و پایداری باکتری لاکتوباسیلوس کازئی در ماست پروبیوتیک

نوشین مهاجری^۱، پیمان مهستی شتربانی^{۲*}، افشین آخوندزاده بستی^۳، ژاله خوشخو^۱، علی خنجری^۳

۱- گروه علوم و صنایع غذایی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲- گروه کنترل کیفی و بهداشتی مواد غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳- گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۸/۲۵

DOI: 10.30495/jfst.2022.1945128.1766

چکیده

یکی از چالش‌های اصلی در استفاده از پروبیوتیک‌ها زنده و فعال نگه‌داشتن آن‌ها در حین فرآیند تولید و نگهداری مواد غذایی است. از این رو مطالعه حاضر با هدف بررسی اثر استرس کمتر از حداقل غلظت بازدارندگی بر زنده‌مانی لاکتوباسیلوس کازئی و برخی از خصوصیات فیزیکیوشیمیایی ماست پروبیوتیک در طی دوره نگهداری در یخچال انجام شد. اسانس گیاه زیره سبز به روش تقطیر با بخار آب استخراج و ترکیب آن با دستگاه گاز کروماتوگرافی طیف سنج جرمی GC/MS تعیین شد. سپس اثر استرس اسانس زیره سبز به میزان ۵۰ درصد MIC، به‌عنوان تیمار استرس در مقایسه با شاهد روی جمعیت باکتری‌های لاکتوباسیلوس کازئی، pH، اسیدیته و درصد آب‌اندازی در ماست‌های پروبیوتیک طی ۲۸ روز نگهداری در یخچال مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش آنالیز واریانس Tukey در نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ صورت گرفت. مطابق نتایج مربوط به ترکیبات تشکیل‌دهنده اسانس، بیشترین ترکیب را پروپانال-۲ متیل-۳- فنیل با ۲۴/۲ درصد تشکیل داده بود. همچنین نتایج مربوط به ماست نشان داد، تعداد باکتری لاکتوباسیلوس کازئی و pH در هر دو تیمار طی دوره نگهداری کاهش یافته بود به‌طوری که شدت کاهش pH در تیمار تحت استرس در مقایسه با تیمار شاهد بیشتر بود ($P < 0/05$). اما تغییرات باکتری لاکتوباسیلوس کازئی در دو تیمار اختلاف معنی‌داری باهم نداشتند ($P > 0/05$). مقدار اسیدیته و درصد آب‌اندازی طی دوره نگهداری برای هر دو تیمار افزایش یافته بود و شدت افزایش در تیمار تحت استرس بیشتر از شاهد بود ($P < 0/05$). در مجموع نتایج مطالعه حاضر نشان داد اعمال استرس‌های کمتر از حداقل غلظت بازدارندگی باعث زنده‌مانی باکتری لاکتوباسیلوس کازئی به مقدار توصیه شده ($10^6 - 10^7$ CFU/ml) در ماست پروبیوتیک تا پایان دوره نگهداری شده بود.

واژه های کلیدی: استرس، لاکتوباسیلوس کازئی، ماست پروبیوتیک، زیره سبز.

۱- مقدمه

با ارتقاء دانش مصرف کنندگان از تاثیر تغذیه بر سلامت انسان انتظار می رود غذای مصرفی سالم باشد و حتی قادر به محافظت مصرف کنندگان در برابر برخی بیماری ها باشد. مواد غذایی فراویژه از خواص سلامت بخش ویژه ای فرای خواص تغذیه ای غذاهایی که مصرف عمومی یافته اند برخوردار است. فرآورده های حاوی باکتری های پروبیوتیک به عنوان یکی از نوظهورترین و محبوب ترین فرآورده های هدفمند از اهمیت خاصی در این ارتباط برخوردارند، وجه تمایز بارز این فرآورده ها با سایر غذاهای هدفمند در این است که ترکیب موثر یا هدفمند در آنها را موجودات زنده تشکیل می دهند و اهمیت و محبوبیت این فرآورده ها ارزش سرمایه گذاری بیشتر پژوهشی در این زمینه را توجیه می نماید (۳، ۳۲).

فرآورده های شیری پروبیوتیک با ویژگی های ارزشمند تغذیه ای و درمانی از بحث برانگیزترین موضوعات حال حاضر عرصه تغذیه و پزشکی است و برای اینکه روند رو به رشد تولید و مصرف چنین محصولاتی موفقیت آمیز باشد لازم است فرآورده پروبیوتیک گونه پروبیوتیک موجود را طی زمان نگهداری در سطح تعریف شده ای حفظ نماید. امروزه بیش از ۹۰ فرآورده پروبیوتیک حاوی باکتری های لاکتوباسیلوس و بیفیدوباکتریوم در سرتاسر دنیا تولید می شود (۳، ۵).

امروزه ماست پروبیوتیک محبوب ترین و پرمصرف ترین محصول پروبیوتیک در جهان است. بقای باکتری های پروبیوتیک در ماست و محصولات مشابه یک چالش مهم در هنگام نگهداری در محصولات پروبیوتیک است.

حداقل غلظت قابل قبول سویه های پروبیوتیک برای اثرات مفید و درمانی باید حداقل $10^7 - 10^6$ CFU/ml در محصول نهایی باشد (۷). لاکتوباسیلوس کازئی باکتری گرم مثبت، مزوفیل، هموفرمنتاتیو اجباری، میکروآئروفیل، کاتالاز منفی و فاقد اسپور بوده و ظرفیت بالایی در تولید اسید دارد (۱۵). مشکل اصلی در تولید، حفظ میزان بقای سویه های پروبیوتیک در طول دوره نگهداری محصول با توجه به اسیدیته بالا، استرس اکسیداتیو و کمبود مواد مغذی می باشد. دلایل اصلی کاهش زنده ماندن سویه های پروبیوتیک در معده،

pH پایین و نمک های صفراوی در روده ها می باشد (۱۳). مطالعات زیادی در مورد زنده ماندن پروبیوتیک ها در شرایط اسیدی معده، نمک های صفراوی روده کوچک (۳۴). میزان بقای پروبیوتیک ها در طی دوره نگهداری در سرما مورد مطالعه قرار گرفته است (۲۹). روش های مختلف برای افزایش میزان بقای سویه های پروبیوتیک در حین نگهداری محصولات، شامل اعمال تنش کمتر از حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) و ژن های الفاکندنده مقاومت اعمال شده است (۲۷). برخی از اسانس ها باعث بهبود زنده ماندن پروبیوتیک ها می شوند و برخی دیگر نیز ممکن است باعث کاهش زنده ماندن پروبیوتیک ها شوند (۱۰). در بسیاری از موارد، زنده ماندن باکتری های پروبیوتیک کافی نیست و لازم است با اعمال روش های مختلف، میزان زنده ماندن باکتری های پروبیوتیک در ماست (به منظور افزایش مقاومت سلول های باکتریایی در برابر تنش ها) را ارزیابی نمود. از این رو، استفاده از اسانس های گیاهی و سویه های پروبیوتیک در محصولات لبنی یک استراتژی جدید برای غلبه بر باکتری های بیماری زا و تحریک پروبیوتیک ها است. زیره سبز (*Cuminum cyminum*) در نواحی وسیعی با آب و هوای مدیترانه ای می روید و از زمان های گذشته به عنوان ادویه و داروی طب سنتی شناخته شده است و غنی از اسانس گیاهی است و از دیرباز به طور گسترده ای به عنوان چاشنی و طعم دهنده در مواد غذایی استفاده شده است بیشترین ترکیبات اسانس دانه زیره سبز شامل پروپانال، کومین آلدهید، بنزالدهید، مشتقات منتون، گاما ترپین و پاراسیمن می باشند که در مناطق مختلف جغرافیایی درصد آن ها متفاوت است (۱۷، ۳۱). هدف از این مطالعه بررسی اثر استرس کمتر از MIC اسانس زیره سبز بر روی زنده ماندن پروبیوتیک لاکتوباسیلوس کازئی و تاثیر پروبیوتیک تحت استرس بر خصوصیات فیزیکیوشیمیایی و حسی ماست می باشد.

۲- مواد و روش ها

۲-۱- مواد اولیه

نمونه های بذر زیره سبز از رویشگاه طبیعی استان کرمان تهیه شد و به تایید گروه باغ گیاه شناسی ایران رسید. بعد از شناسایی، قسمت های زائد آن جدا و بلافاصله پس از شستشو خشک

۲-۳- آماده سازی باکتری لاکتوباسیلوس کازئی

لاکتوباسیلوس کازئی (ATCC 39392) به صورت کشت تازه از کلکسیون میکروبی انستیتو پاستور تهران تهیه گردید و باروش کشت خطی و با به کارگیری محیط کشت اختصاصی آن کشت داده شد و پس از زمان مناسب انکوباسیون، باکتری‌ها در فاز رشد از انکوباتور برداشته شده و جهت استفاده‌های بعدی در یخچال نگهداری شد. برای تهیه دوز تلقیح به روش جذب نوری و مطابق استاندارد نیم مک فارلند عمل شد: ابتدا یک لوپ از باکتری نگهداری شده روی محیط کشت تازه به محیط MRS Broth استریل انتقال داده و به مدت ۱۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سلسیوس گرمخانه گذاری شد. سپس از این کشت یک کشت مجلد ۱۸ ساعته انجام گردید. دستگاه اسپکتروفوتومتر روی طول موج ۶۰۰ نانومتر تنظیم گردید و جذب نوری قبل از اضافه کردن باکتری به کووت حاوی ۴ سی سی MRS Broth استریل صفر گردید. حجم مناسبی از کشت باکتریایی به کووتی که قبلاً جذب نوری آن را در دستگاه اسپکتروفوتومتر صفر کرده بودیم انتقال داده شد و بعد از ورتکس سوسپانسیون، جذب نوری قرائت شد. با اضافه کردن سوسپانسیون باکتریایی با محیط MRS Broth استریل به کووت، جذب نوری سوسپانسیون باکتریایی روی عدد ۰/۱ تنظیم شد. در پایان زمانی که به استاندارد مورد نظر رسیدیم، با انتقال ۶۰ ماکرولیتر از سوسپانسیون باکتریایی داخل کووت به لوله حاوی ۶ میلی لیتر MRS Broth رقت 10^6 CFU/ml تهیه گردید (۲).

۲-۴- تعیین حداقل بازدارندگی (MIC) اسانس زیره سبز

در مطالعه حاضر جهت تعیین حداقل غلظت بازدارنده رشد به روش میکرودایلوشن از پلیت ۹۶ خانه با چاهک ته گرد و با حجم ۳۰۰ میکرولیتر استفاده گردید. غلظت های متوالی اسانس زیره سبز شامل: (صفر کنترل) ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰، ۳۰۰۰، ۴۰۰۰، ۵۰۰۰، ۷۵۰۰ و ۱۰۰۰۰ ppm. در محیط MRS Broth حاوی ۵ درصد DMSO تهیه گردید و جهت انتقال به پلیت ۹۶ خانه به پلیت های معمولی منتقل گردید سپس توسط مولتی چنل به هر چاهک ۲۵۰ میکرولیتر از غلظت های مختلف اسانس زیره سبز انتقال داده شد و ۲۰

گردید. سپس در آون تحت خلأ با درجه حرارت ۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۵ دقیقه خشک شد. توسط خردکن کاملاً پودر شد و تا زمان انجام آزمایش در درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری شد. کلیه مواد شیمیایی مورد استفاده از شرکت مرک آلمان تهیه شد و دارای درجه تجزیه ای بود.

۲-۲- استخراج و شناسایی ترکیبات تشکیل دهنده اسانس

اسانس گیری به روش تقطیر با آب^۱ و با استفاده از دستگاه کلونجر به مدت ۳-۴ ساعت برای هر نمونه، اسانس هر نمونه استخراج گردید. عصاره در محدوده بالای سولفات سدیم بدون آب خشک گردیده و درصد اجزای آن بر اساس وزن خشک دانه‌ها محاسبه گردید (۱۷). شناسایی ترکیبات با استفاده از پارامترهای مختلف از قبیل مطالعه طیف های جرمی و مقایسه این طیف ها با ترکیبات استاندارد و اطلاعات موجود در کتابخانه رایانه دستگاه GC/MS مدل HP-6890 (Hewlett Packard، آمریکا) صورت گرفت. تفکیک ترکیبات اسانس توسط روش کروماتوگرافی گازی مدل HP-6890 (Hewlett Packard، آمریکا)، نوع ستون، HP-5MS به طول ۳۰ متر و قطر داخلی ۰/۲۵ میلیمتر و ضخامت فاز ساکن ۰/۳۲ میکرون انجام پذیرفت. دمای اولیه ستون ۶۰ درجه سانتی گراد برای مدت ۵ دقیقه نگهداری شد و سپس افزایش دما تا ۲۵۰ درجه سانتی گراد، به صورت افزایش های ۳ درجه سانتی گراد در دقیقه برنامه ریزی شد. تزریق و آشکارسازی هر دو در دمای ۲۹۰ درجه سانتی گراد انجام گرفت. گاز حامل ستون، گاز هلیوم درصد ۹۹/۹۹ با شدت جریان ۱ میلی لیتر در دقیقه بود. همچنین انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت، تجزیه گر جرمی کوادرپل و دمای تجزیه گر جرمی برابر با ۱۵۰ درجه سانتی گراد بود. درصد نسبی هر کدام از ترکیبات تشکیل دهنده اسانس با توجه به سطح زیر منحنی آن در کروماتوگرام GC بدست آمد (۱۷).

رسیدن pH به ۴/۶ انکوباسیون گردید. بعد از طی مدت زمان انکوباسیون، ماست تا دمای ۴ درجه ی سلسیوس سرد شد. بعد از آماده سازی ماست باکتری‌های پروبیوتیک شاهد و تحت استرس با (تراکم 10^8 CFU/ml) به نمونه‌های ماست افزوده شد. نمونه‌های تولیدی به مدت ۲۸ روز در یخچال نگهداری گردید و طبق طرح آزمایشی در زمان‌های ۰، ۷، ۱۴، ۲۱ و ۲۸ روز مورد آزمایش قرار گرفتند.

۲-۶-۱- شمارش باکتری لاکتوباسیلوس کازنی

شمارش باکتری‌های پروبیوتیک (لاکتوباسیلوس کازنی) بر اساس روش استاندارد ملی ایران به شماره ۱۱۳۲۵ (۱۹۹۲) انجام شد (۱۹). از محیط کشت MRS-Bile Agar استفاده گردید. گرمخانه‌گذاری در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت با روش پور پلیت ۲ انجام شد.

۲-۶-۲- تعیین pH

pH نمونه‌ها با استفاده از روش استاندارد ایران به شماره ۲۸۵۲ اندازه‌گیری شد. بعد از همگن کردن نمونه‌های ماست مقدار ۱۰ گرم از نمونه‌ها را در داخل بشر ریخته و توسط pH متر که قبلاً با بافر ۴ و ۷ کالیبره شده بود، pH نمونه‌ها اندازه‌گیری شد (۱).

۲-۶-۳- اندازه‌گیری اسیدیته

مقدار ۹ گرم نمونه ماست به درون یک ارلن ۱۰۰ میلی‌لیتری ریخته شد، هم‌وزن با وزن نمونه آب فاقد CO_2 اضافه گردید، ۰/۵ میلی‌لیتر فنل فتالین افزوده شد و سپس با سود ۰/۱ نرمال تیتراسیون تا حصول رنگ صورتی که به مدت ۱۵ ثانیه ثابت بماند تیتراژ گردید (۱).
رابطه (۱)

$$N \times 0/009 \times 100 = \text{درصد اسیدیته}$$

N = میلی‌لیتر حجم سود مصرفی

V = حجم نمونه (۱۰ میلی‌لیتر)

میکرولیتر از سوسپانسیون باکتری لاکتوباسیلوس کازنی نیز اضافه شد، محتویات هر چاهک به مدت ۲ دقیقه با دستگاه شیکر مخلوط گردید. اطراف میکروپلیت‌ها توسط پارافیلیم بسته شد سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد در جاربیه‌های همراه با گاز پک نوع A گرمخانه‌گذاری شدند و بعد از اتمام گرمخانه‌گذاری، کدورت یا عدم کدورت در چاهک‌ها به صورت چشمی مشاهده شد. حداقل غلظت بازدارنده برابر است با کمترین غلظتی که در چاهک مربوط به آن هیچ کدورتی مشاهده نگردد (۲).

۲-۵- آماده‌سازی و وارد کردن تنش به باکتری قبل از افزودن به نمونه‌های ماست

به میزان ۵۰ در صد MIC (بر اساس نتایج میزان MIC برای اسانس ۱٪ بوده است) به باکتری استرس وارد شد. بدین منظور ۱ میلی‌لیتر اسانس در ۱۰۰ سی‌سی محیط کشت مولر هینتون حاوی ۵ درصد DMSO (طبق استاندارد نیم مک فارلند تهیه شد)، اضافه گردید. تیمارها بعد از آماده شدن ۲ ساعت در دمای محیط نگهداری شد، سپس داخل فالكون ریخته و توسط سانتریفیوژ قسمت رویی جدا شده در نهایت از ترکیب‌های جدا شده 10^8 CFU/ml به نمونه‌های ماست اضافه شد.

۲-۶-۴- تولید ماست پروبیوتیک

در این مطالعه از شیر پس‌چرخ^۱ موجود در کارخانه پگاه استفاده شد و جهت تنظیم ماده خشک، ابتدا ماده خشک شیر اندازه‌گیری شد. بدین صورت که ۱۰ سی‌سی شیر، وزن گردید و داخل بوتله چینی ریخته شد و به مدت ۳ ساعت داخل آون با ۱۰۲ درجه سلسیوس دما قرار داده شد، سپس با توجه به اینکه ماده خشک ماست حدود ۱۲ تا ۱۵ درصد می‌باشد، توسط شیر خشک مقدار آن به حدود ۱۲ تا ۱۵ درصد رسانده شد. در ادامه شیر در دمای ۸۵ درجه سلسیوس به مدت ۱۵ دقیقه پاستوریزه گردید. پس از آن شیر تا دمای ۴۰ درجه سلسیوس سرد شد و استارتر ماست تلقیح شد و تا

۲-۶-۴- آب اندازی (سینتریز)

اساس این روش اندازه گیری میزان آب اندازی^۱ و ظرفیت نگهداری آب^۲ در نمونه‌های باشد. در این روش حدود ۳۰ گرم از نمونه‌های ماست در لوله‌های سانتریفوژ توزین شدند و در دستگاه سانتریفوژ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس و با سرعت ۲۲۲ سانتریفوژ گردیدند. سپس مایع روئی جدا و توزین شد. از نسبت وزن آن به وزن ماست اولیه درصد آب اندازی گزارش شد (۲۲).

۲-۶-۵- ارزیابی حسی

ارزیابی حسی نمونه‌های ماست تولیدی توسط ۱۰ پنلیست آموزش دیده، انجام شد. ارزیابی حسی بر پایه ۵ امتیاز بود (۱) بدترین و ۵ بهترین). نمونه‌ها به طور تصادفی از یخچال خارج و مدت یک ساعت در دمای اتاق نگهداری شدند تا هم‌دمای محیط گردند. سپس به مقدار ۵ گرم از هر نمونه توزین شد و داخل ظروف پلاستیکی سفید قرار گرفتند و کد گذاری شدند از ارزیاب‌ها خواسته شد تا نمونه‌ها را از نظر عطر، طعم، بافت، قوام و پذیرش کلی مورد ارزیابی قرار دهند. آن‌ها برای شست و شوی دهان خود بین نمونه‌ها از آب استفاده کردند. فرم‌های تکمیل شده شامل ارزیابی کلی مصرف کننده به صورت یک ارزش عددی در آورده شد و نتیجه تجزیه واریانس گردید.

۲-۶-۷- ارزیابی آماری

به این منظور تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون Tukey در سطح معناداری ۰/۰۵ درصد، با استفاده از

نرم افزار SPSS انجام شده و نمودارهای مربوطه توسط Excell رسم گردید. متغیرهای مستقل در این پژوهش شامل درصدهای مختلف از اسانس زیره سبز، زمان نگهداری و متغیرهای وابسته شامل حداقل غلظت بازدارندگی، PH، اسیدیته، سینتریز، رشد باکتری‌های پروبیوتیک می‌باشد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- نتایج آزمون GC/MS اسانس زیره سبز

اجزای مختلف اسانس زیره سبز توسط دستگاه رنگ نگار گازی متصل به طیف سنج جرمی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر این اساس ۱۵ ترکیب شناسایی شد که جمعاً ۱۰۰ درصد ترکیبات اسانس را تشکیل می‌داند. بیشترین جزء اسانس را پروپانال-۲ متیل-۳- فنیل با ۲۴/۲ درصد تشکیل داده بود. پس از آن گاما ترپینن، فنیل اتانیدول و ۲- بتا- ترپینن به ترتیب با ۱۸/۹۴، ۱۸/۸۹ و ۱۲/۵۹ درصد بیشترین مقدار را بین اجزای اسانس دارا بودند (جدول ۱). Haghiroalsadat و همکاران (۲۰۱۱) نیز بیشترین ترکیبات تشکیل دهنده اسانس زیره سبز بومی استان یزد را پروپانول ۲۶/۱۹٪، بنز متانول ۲۵/۴٪، فنیل بتانول ۱۶/۴۹٪ و گاما ترپینن ۱۳/۰۴٪ اعلام نمودند (۱۷). نتایج حاصل از بررسی ترکیبات تشکیل دهنده اسانس بذریه زیره سبز استان کرمان تقریباً با اسانس زیره سبز یزد در مطالعه آن‌ها هم‌خوانی داشت، به طور کلی ترکیبات تشکیل دهنده اسانس‌های گیاهی بر حسب منطقه جغرافیایی رویش، زمان برداشت گیاه، شرایط محیطی و فصلی، روش خشک کردن و استخراج اسانس، عصاره گیری از اندام‌های مختلف و در نهایت تفاوت ژنتیکی گیاه می‌تواند تغییر کند (۹).

جدول ۱- مقادیر ترکیبات تشکیل دهنده اسانس زیره سبز

شماره	ترکیبات	درصد
۱	ALPHA.-PINENE	۱/۱۲
۲	Sabinene	۰/۷۴
۳	2-.BETA.-PINENE	۱۲/۵۹
۴	.beta.-Myrcene	۰/۹۳
۵	1-Phellandrene	۱/۱۰
۶	Cymene	۶/۹۱
۷	Limonene	۱/۷۳
۸	.gamma.-Terpinene	۱۸/۹۴
۹	(E)-4-(CYCLOHEX-1'-ENYL)BUT-2-EN-1-OL	۱/۸۸
۱۰	Propanal, 2-methyl-3-phenyl-	۲۴/۲۲
۱۱	2-Caren-10-al	۸/۸۰
۱۲	Phenylethanediol	۱۸/۸۹
۱۳	gamma.-Cadinene	۰/۵۷
۱۴	trans-.beta.-Farnesene	۰/۷۲
۱۵	Carotol	۰/۸۶

۳-۲- زنده‌مانی پروبیوتیک لاکتوباسیلوس کازئی در ماست

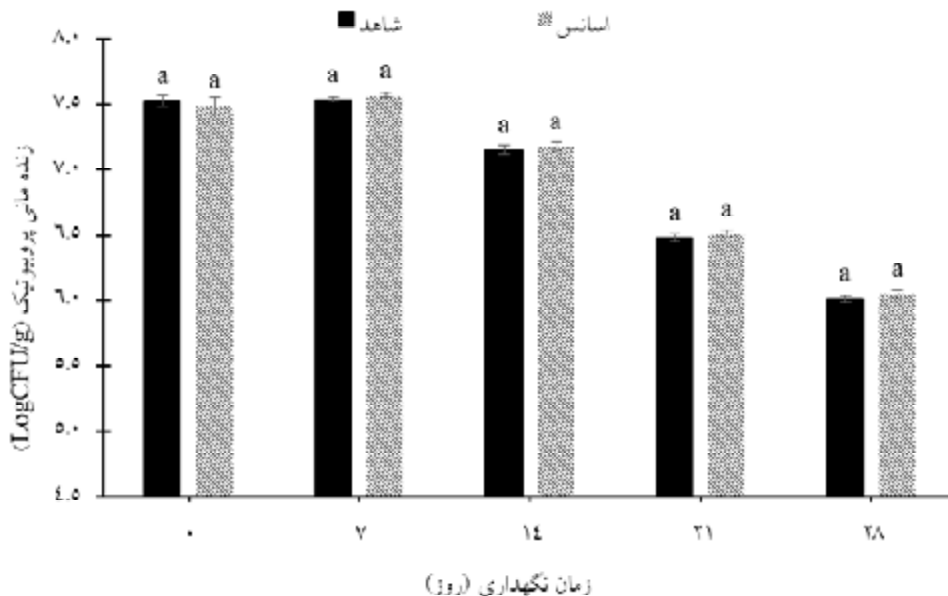
پروبیوتیک طی زمان نگهداری

میزان حداقل غلظت مهارکنندگی اسانس هابر علیه پروبیوتیک‌ها بالاست، در حالی که در غلظت‌های پایین‌تر از MIC، دارای اثر ممانعت‌کنندگی روی پاتوژن‌ها می‌باشند. بنابراین استفاده از اسانس‌ها در دوز پایین‌تر از MIC، پاتوژن‌ها را بدون آسیب به پروبیوتیک‌ها از بین می‌برد (۲۸). یکی از مهمترین چالش‌ها در رابطه با استفاده از پروبیوتیک در فرآورده‌های لبنی تخمیری، میزان زنده‌مانی آن‌ها در حین تولید و نگهداری ماده غذایی و همچنین عبور از دستگاه گوارش می‌باشد. زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک در ماست و سایر محصولات مشابه در طول دوره ذخیره‌سازی تا مصرف یک عامل مهمی در زمینه تولیدات پروبیوتیکی است. طبق مطالعات متعددی که در این رابطه صورت گرفته است برای دستیابی به اثرات درمانی و مفید، تعداد پروبیوتیک‌های موجود در یک محصول در زمان مصرف حداقل باید $10^6 - 10^7$ CFU/ml در محصول نهایی باشد (۷).

(۱۶) از این رو هر دو تیمار تا پایان روز ۲۸ نگهداری (نمودار ۱) دارای حداقل مقدار تعریف شده بودند. طی ۷ روز اول نگهداری، جمعیت باکتری‌های لاکتوباسیلوس کازئی در هر دو تیمار افزایش یافته بود ($p < 0/05$). افزایش جمعیت باکتری‌های لاکتوباسیلوس در ماست پروبیوتیک طی ۷ روز اول نگهداری ممکن است مرتبط با دسترسی بیشتر مواد مغذی باشد که سبب تحریک و بهبود رشد باکتری‌های لاکتوباسیلوس کازئی شده بود (۲۸). قابلیت زیستی و بقا پروبیوتیک‌ها در فرآورده‌های غذایی در درجه اول اهمیت قرار دارد. در فرآورده‌های لبنی تخمیری، فاکتورهایی نظیر گونه مورد استفاده، شرایط کشت، اسیدیته نهایی، مواد جامد شیر، مواد مغذی موجود، اکسیژن محلول (به ویژه برای بیفیدوباکتریوم)، سطح تلقیح و درجه حرارت آن و زمان تخمیر از مهم ترین عوامل موثر بر بقا پروبیوتیک‌ها می‌باشند (۲۵). اسانس‌های گیاهی قادرند به غشا سیتوپلاسمیک باکتری آسیب بزنند و سلول را در تنظیم

تمرکز بر تغییرات لیپیدی غشادارند که می تواند ناشی از شناخت اسانس ها به عنوان عوامل فعال غشایی باشد. تغییر در فسفولیپیدها، پروفایل پروتئینی سلول ها، سیستم افلاکس و یا بیان مولکول ها ژن های مربوط به استرس نیز مکانیسم هایی هستند که در مورد پاسخ به استرس اسانس های گیاهی مورد توجه بوده اند و می تواند بر عملکرد فیزیولوژیک میکروارگانیسم تاثیر بگذارند (۱۲).

فشار اسمزی دچار مشکل کنند، لذا این موضوع حیاتی است که باکتری بتواند یکپارچگی و عملکرد غشا سلولی خود را حفظ کند. در شرایط استرس فسفولیپید های غشا قادرند که ساختار زنجیره شان را با تغییر نسبت اشباع به غیر اشباع، شاخه دار به بدون شاخه، نوع شاخه های اسید چرب و طول زنجیره آسیل تغییر دهند. بیشتر تحقیقات صورت گرفته در رابطه با نحوه پاسخ سلول به استرس اسانس نیز

نمودار ۱- اثر متقابل تیمار و زمان های نگهداری روی زنده مانگی لاکتوباسیلوس کازئی

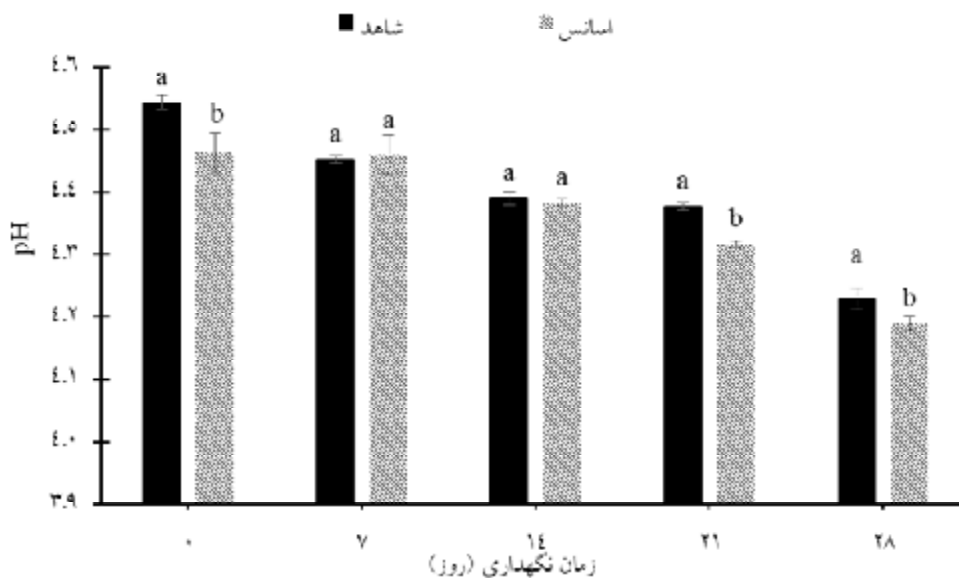
تطابقی و مکانیسم دقیق تشخیص تغییرات در محیط روشن نیست (۱۱). افزایش پتانسیل اکسیداسیون و احیا و نیز افزایش غلظت هیدروژن پراکسید حاصل از فعالیت متابولیکی باکتری ها، از عوامل کاهش جمعیت باکتری های پروبیوتیک در ماست طی زمان نگهداری می باشد. روی هم رفته با افزایش زمان نگهداری، جمعیت باکتری های لاکتوباسیلوس کازئی در هر دو تیمار به طور معنی داری کاهش یافته بود ($P < 0.05$). اما مقادیر زنده مانگی در دو تیمار اختلاف معنی داری باهم نداشتند ($P > 0.05$). کاهش جمعیت باکتری های پروبیوتیک با افزایش زمان نگهداری در ماست پروبیوتیک در مطالعات متعددی اثبات شده است. قابلیت زیستی پایین باکتری های پروبیوتیک در ماست اساساً مربوط به pH پایین ماست و کاهش بیشتر pH در طی نگهداری می باشد (۳۵). مطابق نتایج

مکانیسم های زنده مانگی که باکتری ها در مواجهه با استرس بروزی می دهند به عنوان پاسخ به استرس شناخته می شوند. یکی از مکانیسم های زنده مانگی پاسخ تطابقی است که در آن سلول هایی که با یک استرس متوسط مواجه شده اند، نسبت به همان استرس با دوز شدیدتر مقاومت بیشتری نشان می دهند. پاسخ تطابقی به یک استرس شامل بیان پروتئین های جدید و یا پروتئین های موجود در سلول در سطوح بالاتر می شود به طوری که موتانت هایی که فاقد این پروتئین ها بودند به استرس بسیار حساس بوده و قادر به بروز پاسخ تطابقی به استرس نبودند. عملکرد این پروتئین ها شامل جلوگیری از دناتور شدن پروتئین ها، دیفولد کردن پروتئین های دناتوره و یا حذف پروتئین های دناتوره قبل از آسیب رساندن به سلول می باشد. با این وجود هنوز جزئیات فیزیولوژیک پاسخ

یافته‌های بدست آمده از pH (نمودار ۲) ماست‌های پروبیوتیک در طی دوره نگهداری بیانگر کاهش pH برای هر دو تیمار بود به طوری که شدت کاهش در تیمار شاهد در مقایسه با تیمار تحت استرس کمتر بود ($p < 0.05$). هر دو تیمار در روز صفر به طور تقریبی ۴/۴ بود که در پایان روز ۲۸ نگهداری مقدار آن برای شاهد به ۴/۲۳ و تیمار تحت استرس اسانس زیره سبز به ۴/۱۹ رسیده بود. پژوهش‌های زیادی کاهش pH ماست پروبیوتیک در طی دوره نگهداری را گزارش کرده‌اند (۲۰، ۲۴). علت کاهش pH را می‌توان به فعالیت باکتری‌های لاکتیکی و تولید اسیدهای آلی توسط آن‌ها مرتبط دانست (۲۶). یکی دیگر از دلایل کاهش pH در طول دوره نگهداری به ادامه فرآیند تخمیر لاکتوز توسط باکتری‌های استارتر ماست و استارتر پروبیوتیک و تولید و تجمع اسید مرتبط می‌باشد (۴). بهترین pH ماست تجاری ۴/۵ است. این pH باعث افزایش مدت ماندگاری ماست، حفظ طعم ملایم و ظاهر مطلوب ماست می‌شود. pH نامطلوب (کمتر از ۴) باعث می‌شود باکتری لاکتوباسیلوس بولگاریکوس تولید میزان زیادی اسید لاکتیک، استالدهید و محصولات جانبی پروتئولیتیک کند (۳۰).

در پایان روز ۲۸ نگهداری pH تمامی نمونه‌های مورد مطالعه به زیر ۴/۳ رسیده بود. گزارش شده است که pH ماست کمتر از ۴/۳ زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۲۳). در واقع میزان pH در طول مدت ذخیره‌سازی محصول، کاهش (افزایش اسیدیته) پیدا می‌کند که تحت عنوان اسیدی شدن بیش از حد گفته می‌شود که علت آن فعال ماندن آنزیم بتاگالاکتوزیداز در دمای ۵-۰ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. در این مواقع ممکن است pH حتی به زیر ۴/۲ برسد و باعث جدا شدن سرم ماست شده و زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک به دلیل افزایش یون‌های هیدروژن در مقایسه با یون‌های لاکتات تحت تأثیر قرار بگیرد (۲۱). همچنین مطالعات دیگری کاهش زنده‌مانی لاکتوباسیلوس‌های را در ماست طی دوره نگهداری گزارش کرده‌اند به طوری که در مطالعه Hekmat و همکاران (۲۰۰۹) زنده‌مانی لاکتوباسیلوس رئوتتری در ماست پس از طی ۳ هفته از ۴/۵ به ۱ لگاریتم CFU در میلی‌لیتر رسید (۱۸).

۳-۳- بررسی تغییرات pH و اسیدیته در ماست پروبیوتیک طی زمان نگهداری

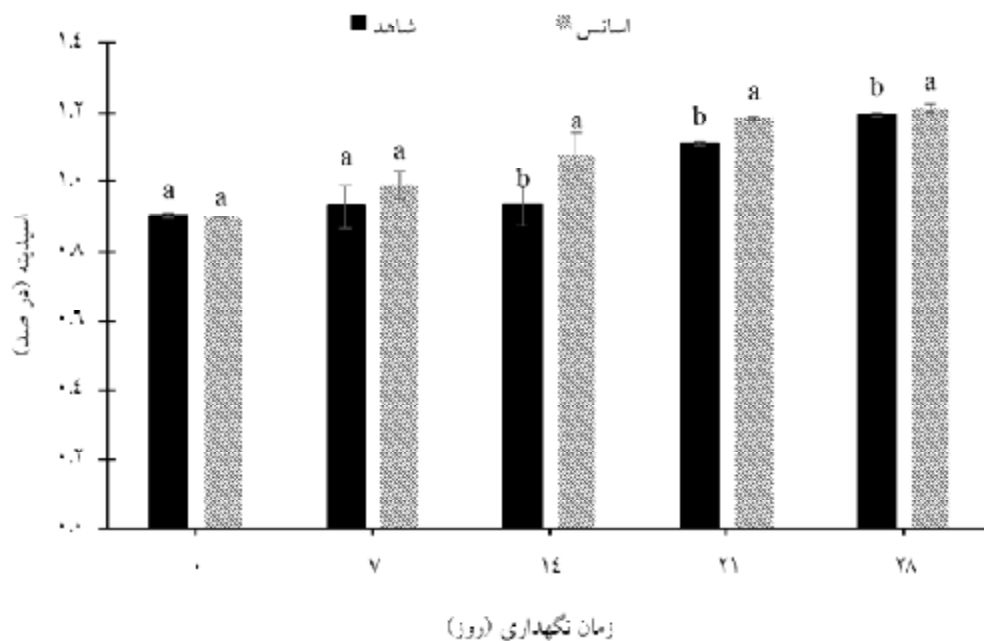

نمودار ۲- اثر متقابل تیمار و زمان‌های نگهداری روی pH

اسیدیته افزایش و pH کاهش یافته بود (۲۴). در طی تولید و نگهداری ماست، کاتابولیسم لاکتوز توسط باکتری‌های آغازگر، موجب تولید اسید لاکتیک و افزایش اسیدیته می‌شود. تولید اسید لاکتیک در ماست به علت ایجاد طعم و مزه خاص و ناپایداری مسیل کازئین و تبدیل کمپلکس فسفات کلسیم کلونیدی به فسفات کلسیم محلول و خارج شدن کلسیم از مسیل و کوآگوله شدن کازئین در pH ۴/۷-۴/۶ و تشکیل ژله ماست اهمیت زیادی دارد (۳۳). افزایش اسیدیته در طول زمان نگهداری ماست را می‌توان به تولید اسید در اثر تخمیر لاکتوز توسط فعالیت باکتری‌های آغازگر ماست نسبت داد. همچنین برخی محققین علت کاهش pH در ماست در طی نگهداری در سرما را فعالیت متابولیکی ثانویه ماست گزارش کردند (۸).

تغییر در اسیدیته یک فاکتور مهم و تأثیرگذار بر مدت ماندگاری و پذیرش ماست است. با گذشت زمان و در طول دوره نگهداری، میزان اسیدیته (نمودار ۳) در تمامی نمونه‌های ماست روند افزایشی داشت اما در نمونه شاهد در مقایسه با نمونه‌های تحت استرس قرار گرفته با اسانس زیره سبز شدت افزایش کمتر بود ($P < 0.05$). همان‌طور که در بالا اشاره شد باکتری‌های اسید لاکتیک و تولید اسیدهای آلی توسط آن‌ها مسؤل افزایش اسیدیته در طی دوره نگهداری می‌باشند (۲۶). افزایش اسیدیته در ماست‌های پروبیوتیک در طی دوره نگهداری توسط محققان زیادی گزارش شده است به طوری که Lee و همکاران (۲۰۰۷) گزارش کردند که با نگهداری ماست کم‌چرب حاوی اسانس پامچال در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۸ روز، در تمامی نمونه‌ها

نمودار ۳- اثر متقابل تیمار و زمان‌های نگهداری روی اسیدیته

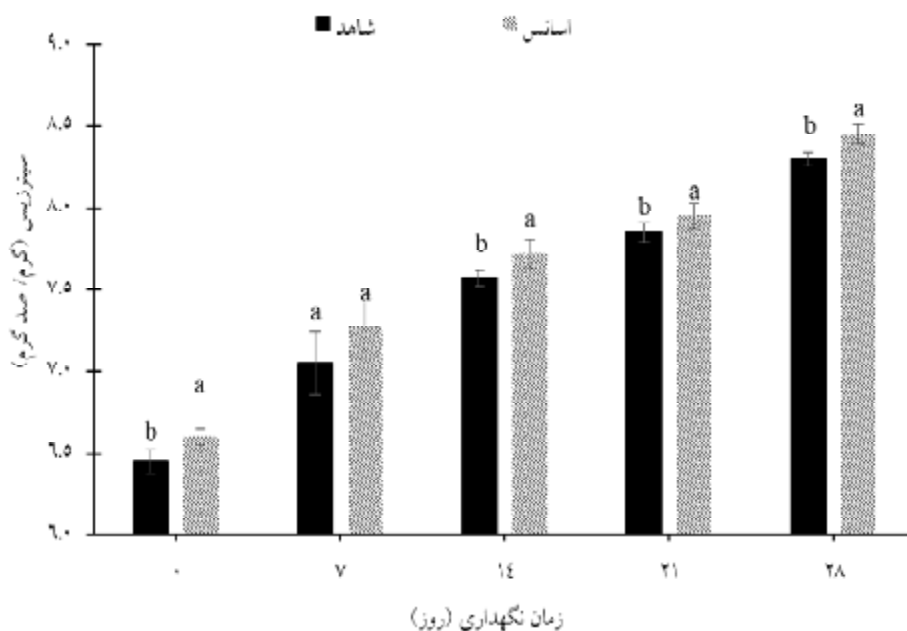
فاکتورهایی نظیر محتوای چربی، ویژگی‌های باکتری‌های آغازگر و پروبیوتیک، مقدار ماده خشک بدون چربی، تولید اگزوپلی ساکاریدها، افزودن فیبرها و پایدارکننده‌ها، دمای تخمیر و pH فرآورده از مهمترین عوامل مؤثر بر آب‌اندازی ماست می‌باشد (۳۶). یافته‌های حاصل از تحقیق حاضر بیانگر افزایش درصد آب‌اندازی (نمودار ۴) در هر دو تیمار طی

۳-۴- بررسی تغییرات آب‌اندازی در ماست پروبیوتیک طی زمان نگهداری

آب‌اندازی یکی از ویژگی‌های نامطلوب ماست است که در نتیجه بازآرایی شبکه ژلی اتفاق می‌افتد و سبب افزایش تعداد اتصالات ذرات شده و بنابراین شبکه تمایل به چروکیدگی پیدا کرده و مایع داخلی به خارج مترشح می‌شود (۳۶).

و همکاران (۲۰۰۷) نیز مشخص شد که میزان آب‌اندازی در نمونه‌های ماست پروبیوتیک نگهداری شده دردمای ۴ درجه سانتیگراد طی دوره نگهداری افزایش می‌یابد (۲۹). که با یافته‌های به دست آمده از تحقیق حاضر همسؤ بود. گستردگی فضاهای خالی ناشی از فعالیت باکتریایی از قبیل تولید اسیدلاکتیک، پروتئولیز یا آزادسازی دی‌اکسید کربن ممکن است با میزان آب‌اندازی بیشتر در تیمار تحت استرس در مقایسه با تیمار شاهد در ارتباط باشد (۱۴).

دوره نگهداری بود به طوری که در پایان روز ۲۸ نگهداری تیمار شاهد (۸/۳) و تیمار تحت استرس اسانس زیره سبز (۸/۴۵) بوده است. افزایش آب‌اندازی در ماست‌های پروبیوتیک در طی دوره نگهداری ممکن است به دلیل فعالیت میکروارگانیسم‌های موجود در مایه کشت و تأثیر بر زنجیره‌های بلند بیوپلیمرها باشد که می‌تواند عامل مهمی در کاهش نرمی و افزایش آب‌اندازی نمونه‌ها در طی نگهداری باشد (۲۱). بنابراین مطالعات انجام شده توسط Mortazavian

نمودار ۴- اثر متقابل تیمار و زمان‌های نگهداری روی آب‌اندازی

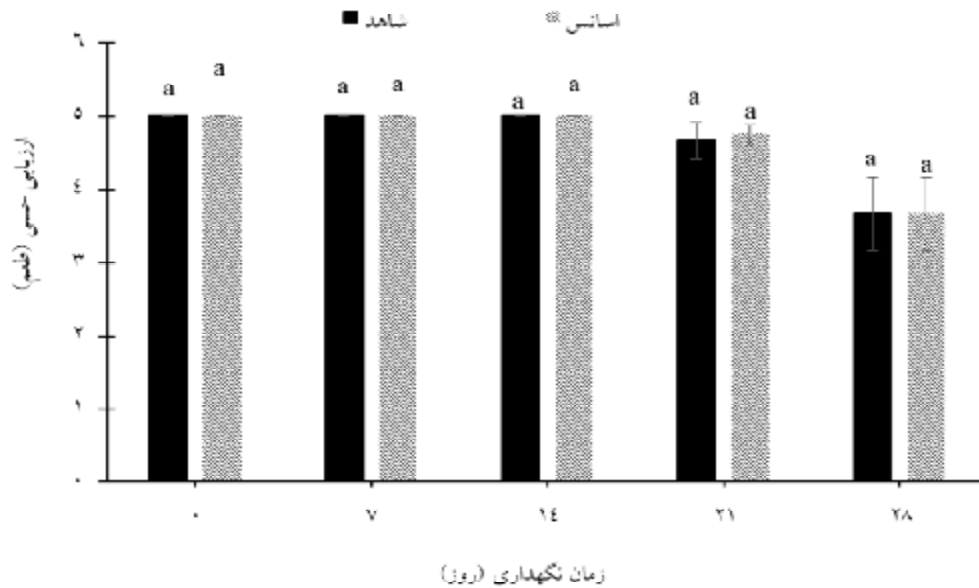
۶) در طی دوره نگهداری در هر دو تیمار کاهش یافته بود به طوری که شدت کاهش در تیمار واجد استرس در مقایسه با تیمار شاهد بیشتر بود ($p < 0.05$). همان‌طور که انتظار می‌رفت با افزایش آب‌اندازی ماست، بافت (سفتی) ماست‌های پروبیوتیک کاهش یافته بود. در واقع آب‌اندازی و سفتی ماست رابطه معکوسی با یکدیگر دارند به این معنی که با کاهش آب‌اندازی، سفتی ماست افزایش می‌یابد. پذیرش کلی (نمودار ۶) نمونه‌ها نیز با گذشت زمان در هر دو تیمار کاهش یافته بود اما شدت کاهش در نمونه‌ها واجد استرس بیشتر از نمونه شاهد بود ($p < 0.05$). لاکتوباسیلوس‌ها در صنعت برای اصلاح بو، طعم و بافت محصولات تخمیری به کار می‌روند. سویه‌های

۳-۵- بررسی خواص حسی در ماست پروبیوتیک طی زمان نگهداری

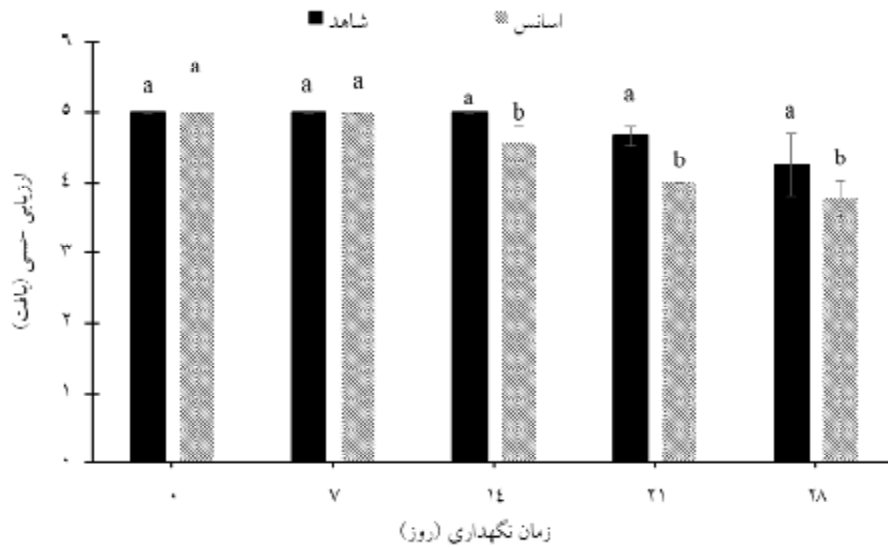
کیفیت محصولات تخمیری لبنی به‌طور عمده وابسته به ادراک حسی است. ادراک حسی، فرایند پیچیده‌ای است که تحت تأثیر عوامل متعددی مانند میزان ترکیبات طعمی، بافت و ظاهر واقع می‌شود. با گذشت زمان نگهداری، طعم (نمودار ۵) ماست‌های تولیدی در تمامی نمونه‌ها کاهش یافته بود ($p < 0.05$) اما در دو تیمار اختلاف معنی‌داری باهم نداشت ($p > 0.05$). کاهش امتیاز طعم نمونه‌ها در طی دوره نگهداری می‌تواند به افزایش اسیدیته و کاهش فعالیت باکتری‌های مؤلف‌عطر و طعم باشد. بافت ماست‌های پروبیوتیک (نمودار

حاصل از میکروفلورباکتری های استارتر، باکتری های غیراسید لاکتیک و پروبیوتیک های افزوده شده به پیتیدهای کوچک و اسید آمینه آزاد تجزیه گردد که مهمترین عامل ایجاد طعم در فرآورده های لبنی هستند (۶).

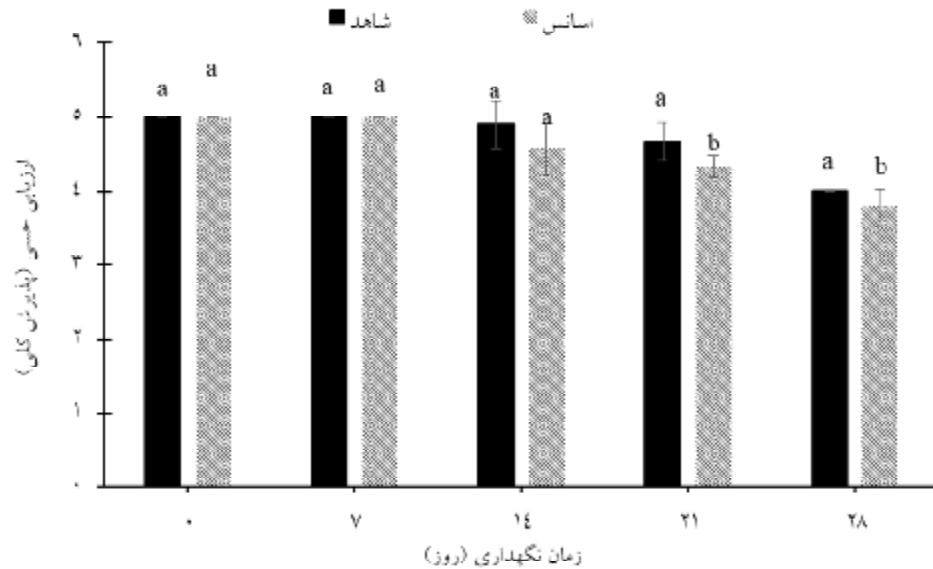
پروتئولیتیک لاکتوباسیلوس ها از جمله لاکتوباسیلوس کازئی می تواند در ایجاد طعم و مزه، از طریق متابولیسم کربوهیدرات ها، پروتئولیز و مقدار کمی لیپولیز مؤثر باشند. این آنزیم ها کازئین را هیدرولیز کرده و پیتیدهای بزرگ و متوسط تولید می کنند. این پیتیدها ممکن است بعداً توسط آنزیم های پروتئولیتیک

نمودار ۵- اثر متقابل تیمار و زمان های نگهداری روی طعم

نمودار ۶- اثر متقابل تیمار و زمان های نگهداری روی بافت

نمودار ۷- اثر متقابل تیمار و زمان‌های نگهداری روی پذیرش کلی

۴- نتیجه گیری

تا به حال مطالعه اندکی در ارتباط با استرس اسانس بر زنده ماندن باکتری لاکتوباسیلوس کازنی در ماست پروبیوتیک و بررسی ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی ماست پروبیوتیک تحت تأثیر استرس انجام شده است. مطابق نتایج pH و جمعیت باکتری‌های لاکتوباسیلوس کازنی در طی دوره نگهداری برای هر دو تیمار کاهش یافته بود در حالی که اسیدیته و درصد آب‌اندازی افزایش یافته بود. بر اساس یافته‌های به دست آمده از تحقیق حاضر، استرس‌های کم‌تر از حداقل غلظت بازدارندگی، سبب حفظ تعداد باکتری‌های لاکتوباسیلوس کازنی به مقدار توصیه شده ($10^6 - 10^7$ CFU/ml) در ماست پروبیوتیک طی فرآیند تولید و نگهداری شده بود زنده ماندن در تیمار تحت استرس اختلاف معنی داری در مقایسه با تیمار شاهد نداشت، استرس با اسانس زیره سبز تأثیر منفی ناچیزی بر ویژگی‌های حسی و کیفی ماست پروبیوتیک طی فرآیند تولید و نگهداری داشت. با توجه به تأثیر منفی به نظر می‌رسد، اسانس زیره سبز جز گیاهان دارویی باشد که تأثیر منفی بر ویژگی باکتری پروبیوتیک لاکتوباسیلوس کازنی دارند.

۵- منابع

۱. سازمان ملی استاندارد ایران. ۱۳۸۵. روش تعیین در شیر و فرآورده‌های H با تراکم pH اسیدیته کل و آن. استاندارد شماره ۲۸۵۲.
۲. مهاجرفر، ط.، حسین زاده، ا.، آخوندزاده بستی، ا.، خنجری، ع.، میثاقی، ع. و گندمی نصرآبادی، ح. ۱۳۹۱. تعیین میزان حداقل غلظت بازدارندگی (MIC) لیزوزیم و آویشن شیرازی روی لیستریا مونوسیتوژنز. گیاهان دارویی، دوره ۱۱، شماره ۴۴، ۷۷-۷۰.
3. Al-Okbi, S.Y. and Mohamed, D.A. 2012. Preparation and evaluation of functional foods in adjuvant arthritis. *J. Gras. Yace.*, 63(4): 394-402.
4. Amirdivani S. and Baba, A. S. 2011. Changes in yogurt fermentation characteristics, and antioxidant potential and in vitro inhibition of angiotensin-1 converting enzyme upon the inclusion of peppermint, dill and basil. *LWT- Food Science and Technology*, 44: 1458-1464.
- 5.

- gluconate. *Cultured Dairy Product J.* 23(1): 5-9.
16. Fontana, A., Zacconi, C. and Morelli, L. 2018. genetic signatures of dairy *Lactobacillus casei* Group. *Front in microbiol*, 9: 2611.
  17. Granato, D., Branco, GF., Cruz, AG. and P. Shah. 2010. Probiotic dairy products as functional foods. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*, 9(5): 455 – 470.
  18. Haghroolsadat, F., Vahidi, A., Sabour, M., Azimzadeh, M., Kalantar, M. and Sharafadini M. 2011. The Indigenous *Cuminum Cyminum* L. of Yazd Province: Chemical Assessment and Evaluation of its Antioxidant Effects. *JSSU*, 19 (4): 472-481.
  19. Hekmat, S., Soltani, H. and Reid, G. 2009. Growth and survival of *Lactobacillus reuteri* RC-14 and *Lactobacillus rhamnosus* GR-1 in yogurt for use as a functional food. *Innov. Food Sci. Emerg. Technol*, 10 (2): 293-296.
  20. Institute of Standards and Industrial Research of Iran. 1992. Probiotic yogurt-Specifications and test methods. *ISIRI*. no 11325. 1st Revision, Karaj, ISIRI. [In Persian].
  21. Jooyandeh, H., Noshad, M. and Khamirian, R. 2018. Modeling of ultrasound-assisted extraction, characterization and in vitro p+h armacological potential of polysaccharides from *Vaccinium arctostaphylos* L. *Int J Biol Macromol*, 107: 938-48.
  22. Kailasapathy, KJL-FS. 2006. Technology Survival of free and encapsulated probiotic bacteria and their effect on the sensory properties of yoghurt. *LWT- Food Science and Technology*, 39(10): 1221-7.
  23. Keogh, M. K. and B. T. O’Kennedy. 1998. Rheology of stirred yogurt as affected by added milk fat, protein and hydrocolloids. *J. Food Sci.* 63:108–114.
  24. Lankaputhra, W. E. V. and Shah, N. P. 2014. Investigation of factors affecting viability of *Lactobacillus acidophilus* in yogurt. *Dairy Congress melborne*, 18-22.
  6. Atallah, A. A. 2016. The production of bio-yoghurt with probiotic bacteria, Royal jelly and Bee pollen grains. *Journal of Nutrition & Food Sciences*, 6 (3): 510.
  7. Ayar, A. and Gurlin, E. 2014. Production and sensory, textural, physico-chemical properties of flavored spreadable yogurt. *Life Sci. J.* 11(4): 58-65.
  8. Azizkhani, M. and Parsaeimehr, M. 2018. Probiotics survival, antioxidant activity and sensory properties of yogurt flavored with herbal essential oils. *Int. Food Res. J.* 25(3): 921-927.
  9. Bonezar, G., Wszolek, M. and Suita, a. 2002. The effect of certain factors on the properties of yogurt made from ewe’s milk. *Food Chemistry*, 79: 85-91.
  10. Burt, S. 2004. Essential oils: their antibacterial propertied and potential application in foods-a review. *International Food Mashinicrobiology*, 94 (30): 223- 253.
  11. Calsamiglia, S., Busquet, M., Cardozo, P.W., Castillejos, L. and Ferret, A. 2007. Invited review: essential oils as modifiers of rumen microbial fermentation. *J. Dairy Sci*, 90(6): 2580-2595.
  12. Chen, M. J., Tang, H. Y. and Chiang, M.-L. 2017. Effects of heat, cold, acid and bile salt adaptations on the stress tolerance and protein expression of kefir-isolated robiotic *Lactobacillus kefiranofaciens* M1. *Food Microbiol*, 66: 20-27.
  13. de Souza, E. L., da Cruz Almeida, E. T. and de Sousa Guedes, J. P. 2016. The Potential of the Incorporation of Essential Oils and Their Individual Constituents to Improve Microbial Safety in Juices: A Review. *Compr Rev Food Sci Food Saf.* 15(4): 753-772.
  14. El-Shafei, K., Tawfik, N. F., Dabiza, N. M. A., Sharaf, O. M. and Effat, B. A. 2010. In vitro assessment of gastrointestinal viability of potentially probiotic *Lactobacilli*. *J. American Sci*, 6 (11): 357-367.
  15. Flinger, K., Lundomood, J.B. and Hasan, P.M.T. 1988. Fortification of low fat plain yogurt with calcium

- green, white and black tea on *Streptococcus thermophilus* and *Lactobacillus* spp. in yogurt during refrigerated storage. *J. Asso. Arab. Uni. Basic Appl. Sci*, 22: 26–30.
32. Pajohi Alamoti, M. R., Tajik, H., Akhondzade, A., Gandomi, H. and Ehsani, A. 2012. A Study on chemical composition and antimicrobial activity of essential oil of *Mentha longifolia* L. and *Cuminum cyminum* L. in soup. *FSCT*, 9(36): 33-45 [In Persian].
33. Prasanna Pradeep, P. H. and Charalampopoulos, D. 2019. Encapsulation in an alginate–goats' milk–inulin matrix improves survival of probiotic *Bifidobacterium* in simulated gastrointestinal conditions and goats' milk yoghurt. *International Journal of Dairy Technology*, 72(1): 132-141.
34. Ramasubramanian, L., Restuccia, C. and Deeth, H. C. 2008. Effect of calcium on the physical properties of stirred probiotic yogurt. *Journal of Dairy Science*, 91: 4164–4175.
35. Sahadeva, R. P. K., Leong, S. F., Chua, K. H., Tan, C. H., Chan, H.Y., Tong, E.V., Wong, S.Y.W. and Chan, H. K. 2011. Survival of commercial probiotic strains to pH and bile. *Int. Food Res. J*, 18(4): 1515-1522.
36. Shah, N. 2000. Probiotic bacteria: selective enumeration and survival in dairy foods. *Journal of Dairy Science*, 83(4): 894-907.
37. Tamime, A.Y. and Robinson, R. K. 1999. Yogurt science and technology. *CRC Press, Boca Raton*. p. 37.
25. Lee, S. J., Hwang, J. H., Lee, S., Ahn, J. and Kwak, H. 2007. Property changes and cholesterol-lowering effects in evening primrose oil-enriched and cholesterol-reduced yogurt. *Int. J. Dairy Technol*, 1(60): 22- 30.
26. Lourens-Hattingh, A., Viljoen, BJFRI. 2001. Growth and survival of a probiotic yeast in dairy products. *Food Research International*, 34(9): 791-6.
27. Madhu, A. N., Amrutha, N. and Prapulla, S. G. 2012. Characterization and Antioxidant Property of Probiotic and Synbiotic Yogurts. *Probiotics & Antimicro*, 4: 90–97.
28. Maragkoudakis, P. A., Zoumpopoulou, G., Miaris, C., Kalantzopoulos, G., Pot, B. and Tsakalidou, E. 2006. Probiotic potential of *Lactobacillus* strains isolated from dairy products. *Int. Dairy J*, 16(3): 189-199.
29. Marhamatizadeh, M. H., Ehsandoost, E., Gholami, P. and Davanyan Mohaghegh, M. 2013. Effect of olive leaf Extract on Growth and viability of *Lactobacillus acidophilus* and *Bifido bacterium bifidum* for production of probiotic Milk and Yogurt. *International Journal of farming and Allied Sciences*, 2(17): 572-578.
30. Mortazavian, A. M., Ehsani, M. R., Mousavi, S. M., Rezaei, K., Sohrabvandi, S. and Reinheimer, J. A. 2007. Effect of refrigerated storage temperature on the viability of probiotic microorganisms in yogurt. *Int. J. Dairy Technol*, 60 (2):123-127.
31. Muniandy, P., Shori, A.B., and Baba, A.S. 2017. Comparison of the effect of

(Original Research Paper)
**The Effect of Cumin Essential Oil Stress on Survival and Stability
of *Lactobacillus casei* in Probiotic Yogurt**

Noushin Mohajeri¹, Peyman Mahasti Shotorbani^{2*}, Afshin Akhondzadeh Basti³, Zhaleh Khoshkhoo¹, Ali Khanjari³

1-Department of Food Science and Technology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2-Department of Food Quality Control and Hygiene, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3- Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, Iran.

Received:16/11/2021

Accepted:12/01/2022

Abstract

One of the main challenges in using probiotics is keeping them alive and active during the food production and storage process. Therefore, the aim of this study was to investigate the effect of stress less than the minimum inhibitory concentration on the survival of *Lactobacillus casei* and some physicochemical properties of probiotic yogurt during refrigeration. Cumin essential oil was extracted by steam distillation and its composition was determined by gas chromatography-mass spectrometry GC/ MS. Then, the effect of 50% MIC cumin essential oil stress were examined by comparing the stress treatment with the control in terms of the *L. casei* population, pH, acidity, and syneresis percentage in probiotic yogurt during storage in the refrigerator for 28 days. Data were analyzed by Tukey in SPSS software version 18. According to the results related to the constituents of the essential oil, the most compound was propanal-2-methyl-3-phenyl with 24.2%. Also, the results related to yogurt showed that the number of *Lactobacillus casei* bacteria and pH in both treatments decreased during the storage period so that the intensity of pH reduction in stress treatments was higher than the control treatment ($P < 0.05$). But bacterial changes of *Lactobacillus casei* in the two treatments were not significantly different ($P > 0.05$). The percentage of syneresis and acidity increased during the maintenance period for all treatments and the intensity of increase in stress treatment was higher than the control ($P < 0.05$). All in all applying stresses below the MIC resulted in the survival of *L. casei* in the recommended amount (10^6 - 10^7 CFU ml⁻¹) in the probiotic yogurt until the end of 28 days

Keywords: Stress, *Lactobacillus casei*, Probiotic yogurt, Cumin.

---

*Corresponding Author: Pmahasti@yahoo.com